Td 018_13

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ’
που μ’ έκαμες ου κι μ’ έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ’ και κασκατζάρη.
Στο χωράφ’ κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ’ για να τον πάγω
αχ, κινώ μάνη μ’ για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν’ απού πηγαίνω
’πολνάει τη μαύρη τ’ν αγιλάδα
’πολνάει τη μαύρη τ’ν αγιλάδα κι ζεύτ’ ιμένα
αχ, τσιτών’ το βόδ’ τσιτών’ κι μένα.
Αχ, ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ’.

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ’
που μ’ έκαμες ου κι μ’ έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ’ και κασκατζάρη.
Στο χωράφ’ κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ’ για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν’ απού πηγαίνω
’πολνάει τη μαύρη τ’ν αγιλάδα κι ζεύτ’ ιμένα
τσιτών’ το βόδ’ τσιτών’ κι μένα.
Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ’.